

VZLET

ČASOPIS SOKOLSKÉ ŽUPY

JANA PODLIPNÉHO

ROČNÍK PK 25

ČÍSLO 2

ROK 2019

Slavnostní a pietní události říjnových dnů Starostka ČOS oceněna státní medailí

Starostka ČOS Ing. Hana Moučková byla oceněna prezidentem ČR Milošem Zemanem u příležitosti státního svátku 28. října medailí za zásluhy I. stupně o stát v oblasti výchovy. Dle jejího vyjádření považuje toto ocenění vyznamenáním celé České obce sokolské.

Sokolská župa Jana Podlipného vzpomínala

Pietní akt u Strašnického krematoria, spanilá jízda Sokolů Prahou a slavnostní rozvinutí praporu T.J. Sokol Prosek. Více uvnitř čísla.

Úvodník šéfredaktorky

Vážení a milí čtenáři, sestry a bratři, přinášíme Vám druhé letošní číslo župního časopisu Vzlet. Zřejmě nejvýraznějším tématem je tentokrát ohlédnutí za Památným dnem sokolstva – 8. říjnem. Doufám, že i ve Vašich jednotách jste věnovali vzpomínku bratřím a sestrám padlým během nebo v důsledku Akce Sokol roku 1941. Také věřím, že i díky akcím, které jste uspořádali, se 8. říjen zase o něco více dostal do povědomí veřejnosti. Některým z pořádaných akcí je věnován článek. Zároveň společně vzpomeneme i na léto, a to s příspěvky o sokolském táboře, nebo zájezdu seniorů do Itálie. Tradičně informujeme i o sportovních úspěších sokolských borců z našich jednot. Pestrá nabídka zajímavých článků a pozvánek snad zaujme i náročnějšího čtenáře.

Přeji Vám v tomto nadcházejícím adventním čase vedle příjemného počtení především štěstí, zdraví, rodinnou pohodu a také radost z pohybu! A do nového roku jen to nejlepší!

Se sokolským nazdar

Anna Jagošová

8. ŘÍJEN - VÝZNAMNÝ DEN SOKOLSTVA

Památný den Sokolstva 8. říjen byl usnesením parlamentu ze dne 5. 12. 2018 a senátu zařazen mezi **významné dny** České republiky. Proč je tento říjnový den Památným dnem Sokolstva a proč byl zařazen mezi významné dny České republiky osvětluje článek bratra Otakara Macha v prvním letošním čísle časopisu Vzlet. Následující příspěvky popisují, jak byl tento významný den připomenut v naší župě a našich jednotách.

Spanilá jízda sokolů Prahou

V Památný den sokolstva proběhla pietní akce u hrobu Tyrše a Fügnera. Položení kytice, zapálení svíčky a zapálení plamínku v petrolejové lampě. Následovala pietní akce u hrobu v areálu strašnického krematoria. Odtud se skupina 34 cyklistů z řady pražských jednot s doprovodným vozidlem vydala na 10 km trasu, která končila pod obloukem Karlova mostu. Zúčastnili se také sokolové ze Strašnic, které nejsou součástí ČOS. Peloton byl uvítán starostkou ČOS sestrou Moučkovou a vzdělavatelem ČOS bratrem Burianem. Od světélka v lampě sokolská mládež zapalovala svíčky v lodičkách, které vypouštěla po proudu Čertovky. Světélka připomínala osudy bratří zatčených v noci ze 7. na 8. říjen roku 1941. Většina z nich nepřežila. Spanilá jízda symbolicky propojila sokolskou historii se současností. Významný den Sokolstva sjednotil všechny sokoly

Zástupci ze Sokolské župy Jana Podlipného u hrobu Tyrše a Fügnera

Zapálení sokolského světla u hrobu Tyrše a Fügnera na Olšanských hřbitvech v Praze

Spanilá jízda sokolů Prahou

Pietní akt u sokolské hrobky v Krematoriu Strašnice

Spanilá jízda Sokolů vyjíždí od strašnického Krematoria

Spanilá jízda Sokolů přijíždí na náplavku u Výtoně

Spanilá jízda Sokolů přijíždí do cíle na Kampu pod Karlův most

Slavnostní zakončení akce Spanilá jízda Sokolů Prahou a zahájení akce Sokolská světla. Sokolským světlem zapáleným u hrobky Tyrše a Fügnera na Olšanech byly zapálena sokolské světélka na lodičkách na Čertovce (obr. vpravo).

Text: Vladimír Richter, vzdělávatel Sokolské župy Jana Podlipného, Foto: Ivo Antušek, Tomáš Seeman

Návrat k pietním aktům u vršovické sokolovny

Součástí dolního vchodu do vršovické sokolovny je pamětní deska se jmény sokolů padlých během první a druhé světové války. Vzhledem k letošní významné události, vyhlášení Památného dne Sokolstva významným dnem ČR, jsme se i my rozhodli přispět svou troškou do mlýna a vrátit se k pořádání pietního aktu u zmiňované pamětní desky. Vzpomínka na padlé sestry a bratry proběhla v úterý 8. 10. 2019 v 10 hodin dopoledne za přítomnosti cca 30 přihlízejících z řad naší jednoty i mimo ni. Celý akt zahájil svým projevem starosta T.J. Sokol Praha Vršovice, bratr Rudolf Doucha. Velmi nás

potěšila přítomnost starostky Městské části Prahy 10, paní Renaty Chmelové, která svým emotivním a zároveň z hlediska lokální historie velmi zajímavým projevem připomněla konkrétní osudy bratří a sester z městských částí Vršovice a Strašnice perzekuovaných během druhé světové války. Uvítali jsme, že byla vyslyšena také naše výzva k okolním středním školám a gymnáziím, jejichž žáky i pedagogy jsme pozvali na tento pietní akt v rámci hodiny dějepisu nebo společenských věd. Tímto netradičním způsobem měli žáci možnost seznámit se s lokální historií. Naše pozvání přijaly hned dvě školní třídy. Po položení věnce, kytice a vyslechnutí státní hymny bylo všem náležitostí pietního aktu učiněno zadost. Následovalo neformální setkání členů jednoty a paní starostky v sokolovně. Rozhodně stojí za zmínku, že po celou dobu pietního aktu byl také k vidění prapor vršovické jednoty.

Jako vršovická vzdělavatelka jsem měla pietní akt na starosti vůbec poprvé. Tímto srdečně děkuji všem, jak z vršovické jednoty (především Vítovi Konečnému a Haně Hůlové), tak mimo ni, kteří mi ochotně nabídli pomocnou ruku a díky nimž se povedlo pietní akt zorganizovat tak důstojně, jak to jen šlo a dostát všem protokolárním záležitostem.

Text: Anna Jagošová, vzdělavatelka T.J. Sokol Praha Vršovice, Foto: Miroslav Hynšt, ÚMČ Praha 10

Památný den sokolstva v T.J. Sokol Praha Libeň

Památný den sokolstva jsme připomenuli pietním aktem a večerem sokolských světel přímo v úterý osmého října večer. Jakmile děti skončily cvičení, vyhrnuly se k pamětní desce na ochozu vstupní haly a mohlo se začít. Členové sokolské stráže položili květiny k pamětní desce a po minutě ticha přišlo několik krátkých proslovů. Vzdělavatelka Anka Holanová představila jednotlivé členy, kteří jsou na pamětní desce vypsáni. Pan radní MČ Praha 8 Michal Švarc projevil velké uznání libeňským sokolům, když hovořil o klíčovém významu sokolského odboje při organizaci vojenské operace Anthropoid. Náčelník Josef Kubišta nabádal přítomné, aby si nejen připomínali jména, ale také sokolskou práci všech vzorů, jejichž jména jsou v souvislosti s válečným odbojem skloňována. (Bratr náčelník ostatně jde příkladem a pilně čte a také zásobuje jednotovou knihovničku nejrůznějšími díly a statěmi o Sokole a jeho historii.) Celý akt doprovodil zpěvem cvičitelský sbor pod vedením Daňka Kadlece.

Po aktu jsme si u vstupu do sokolovny vyzvedli lodičky. Každá z nich měla na sobě napsané jméno některého Sokola či obyvatele Prahy 8, kteří byli popraveni či jinak zahynuli v souvislosti s operací Anthropoid. Na nedaleké nástěnce si každý mohl najít v seznamu, za koho posílá lodičku právě on. Toto zapůsobilo především na děti, kterým se seznam jmen zhmotnil do jednotlivých příběhů. Úderem půl sedmé jsme vzali lucerny se svíčkami, které byly zapálené u pamětní desky, všechny lodičky a vyrazili jsme okolo zámečku k Rokytce, kde jsme lodičky postupně zapálili a pustili po rychlém proudu. Někteří se ještě vrátili do sokolovny ke krátkému posezení a rozpravě.

Anna Holanová, T.J. Sokol Praha Libeň

Pietní akce v Sokole na Královských Vinohradech v Praze

1. října 2019 v 18 hodin byla odhalena pamětní deska v Sokole Praha Královské Vinohrady na místě, kde 5. května 1945 padl v boji o sokolovnu dorostenec Miroslav Vohrna. Průběh boje zachycuje kniha Luďka Jirsáka *Sokol Královské Vinohrady. Památné historické období 1887–1948* (vydáno v Praze roku 2001), dostupná na webu jednoty a na internetu. Bratr Uhlíř, starosta jednoty, krátce pohovořil o průběhu bojů. Přítomni byli starosta župy Jana Podlipného br. Pokorný, náčelnice župy sestra Dana Fischerová, jednatel župy br. Šilhán, náčelnice jednoty sestra Lenka Kocmichová, ředitel jednoty br. Kačírek, čestnou stráž s praporem jednoty držel vzdělavatel župy br. Richter. Odhalení byli přítomni předškoláci se svými rodiči, s vedoucí sestrou Vaňkovou a mladší žáci vedeni místonáčelníkem jednoty br. Štěpánkem.

Akce byla uspořádána v rámci Památného dne sokolstva. Jméno bratra Vohrny je jedno ze 40 jmen na pamětní desce ve vstupní hale. Jak ukázalo šetření v archivech, obětí a postižených členů jednoty je mnohem víc. Jejich jména a osudy jsou v publikaci *Sokol Královské Vinohrady. Osudy a oběti doby okupace*, kterou sestavil Vladimír Richter (vydáno v Praze roku 2019), dostupné na webové stránce jednoty a na internetu. I tato publikace je příspěvkem jednoty k Památnému dni sokolstva.

Vladimír Richter, vzdělavatel jednoty

NOC SOKOLOVEN

Noc sokoloven v Satalicích

Letos poprvé se T.J. Sokol Satalice zapojila do celostátní akce Noc sokoloven. Na fotografie z 28. září 2019 se můžete podívat na adrese: https://sokolsatalice.rajce.idnes.cz/Noc_sokoloven_2019/ .

převzato z: <http://sokol-satalice.cz/noc-sokoloven-v-satalicich-0>

Noc sokoloven v Libni

Ačkoliv bývá v sobotu libeňská sokolovna zavřená, o posledním víkendu v září tam bylo pořádně živo. Ještě před otevřením se shromažďovali katakombchtiví návštěvníci před vraty a od šesti do jedenácti hodin byla sokolovna jen pro ně. Mohli si zacvičit nebo sledovat cvičení oddílu mužů, dát si něco dobrého v kavárničce v historické Filipově síni, poslechnout čtení Sokolských pohádek, které předčítal bratr náčelník, projít si sokolovnu s výkladem vzdělavatelů nebo jen tak chodit okolo a sledovat čilý ruch. Největším tahákem byly samozřejmě katakomby, kam po žebříčku slezla téměř polovina ze všech sto padesáti návštěvníků a téměř padesát prolezlo „plazivkou“ pod celou sokolovnou. Dvakrát jsme se všichni sešli ve Strnadově sále, abychom utvořili živý obraz. Poprvé jsme „nakreslili“ naši sokolovnu, zopakovali obraz Tyršův sen, který se provedl už před jedenácti lety, a zpodobnili sletovou scénu Socha svobody z roku 1920. Podruhé jsme se převlékli do historických i novodobých cvičebních úborů a ztvárnili kompozici „Tehdy a teď“. Na první obrazy se dokonce přišel podívat i Sokolský zpravodaj, a nakonec páni novináři slezli s kamerou i do katakomb.

Akci si všichni zúčastnění moc užili, i naše děti z cvičení, které přišly s rodiči, i náhodní kolemjdoucí, které zaujal ruch a nakoukli dovnitř. Po noci přišlo několik nových cvičenců. Obzvláště mě těší, že se k pořádání zapojili i členové jiných jednot, které Noc nepořádali, a tak přišli k nám. Tak děkujeme všem, příště přijďte zas :)

Anna Holanová, T.J. Sokol Praha Libeň

DEN ČESKÉ STÁTNOSTI

Svatováclavská pouť na Proseku a slavnostní rozvinutí praporu T.J. Sokol Prosek

Ve dnech 28. 9. – 29. 9. 2019 se konala u kostela sv. Václava tradiční pouť, kterou organizuje Městská část Praha 9. Naše jednota již tradičně participuje na programu pouti. V letošním roce měla naše jednota zcela mimořádný program. V rámci sokolského projektu „Spolu v pohybu“ jsme připravili program BUĎ FIT CELÁ RODINA pro širokou veřejnost. Všichni, kteří měli zájem, od předškoláků až po seniory, si mohli otestovat své schopnosti a dovednosti. Výsledek ukázal, jak na tom dotyčný z pohledu fyzické zdatnosti je. Otestovali jsme přes 200 účastníků všech věkových kategorií. Po oba dny jsme organizovali tvořivé dílny v pohádkové zahradě – zvířátka. V obou dnech se konala od 16:00 beseda, kterou vedl bratr Ota Mach na téma „Od Mnichova k Anthropoidu“. V neděli jsme zaznamenali mimořádný zájem účastníků – 25, včetně dětí a mládeže. Na konci besedy někteří účastníci s bratrem Machem vášnivě debatovali. Odcházející se ptali bratra Macha, kdy bude zase přednášet. Účasten byl i starosta župy bratr Pokorný nebo zástupkyně župy Barákovy Lenka Brandová.

Vyvrcholením sokolského programu bylo slavnostní nedělní (29. 9. 2019) předání sokolského praporu místostarostou Městské části Praha 9 Mgr. Adamem Vážanským. Slavnostnímu rozvinutí praporu přihlíželo

okolo 150 diváků. Slavnostní rozvinutí praporu dne 29. září 2019 ve 13:15 pro T.J. Sokol Prosek znamená mimořádnou a významnou událost, jelikož doposud od založení (1901) nikdy jednota neměla vlastní prapor. Na výrobě praporu firmou Alerion se finančně (50 %) podílela Městská část Praha 9 a vzdělávatelský odbor ČOS. Oběma dárcům patří velký dík. Za zvuků pochodu *Lví silou* nastoupilo starší žactvo na plochu a začalo cvičit sletovou skladbu *Cirkus* pod vedením náčelnice Kamily. Děti cvičily s nadšením, bylo na nich vidět, jak *Cirkus* prožívají. Hlediště se každou chvílí rozeznělo mohutným potleskem. Provedení *Cirkusu* bylo zlatým hřebem programu, bylo korunou sokolského vystoupení. Po oba dva dny si bylo možné prohlédnout putovní sokolskou výstavu fotografií Marie Brunerové - Záznam času.

Text: Jana Seemanová a Otakar Mach, Foto: Ivo Antušek

28. ŘÍJEN

Symbolika 28. října

Pravým základem našeho státu je 28. říjen 1918. Tento den symbolizuje vznik Československa jako vítězné dovršení předchozích procesů národního obrození. Ne od smrti pokorného mučedníka, ale od zápasu a vůle lidu, který bojoval nejen perem, ale i se zbraní v ruce, datujeme svou novodobou státnost. Několik generací tvořivých osobností u nás i na Slovensku položilo postupně svým dílem základy naší novodobé kultury i politiky. Podařilo se jim vrátit obě etnika, odsouzená k zániku, mezi evropské národy. Podařilo se to díky obětavosti, vzájemnosti a hrdinství Čechů a Slováků, kteří se na vzniku nového státu podíleli. A vznikl tak stát republikánský a demokratický, zrušil monarchii, dynastické nároky a šlechtická privilegia. Zavedl principy demokratické rovnosti, svobodomyšlnosti a sebevědomé hrdosti, podložené poctivou prací, samozřejmou komunikací se světem a oprávněnými kulturními a hospodářskými ambicemi. Tato státnost byla po druhé světové válce a okupaci obnovena a tato státnost a nic jiného nemůže být základem jakékoli myslitelné státnosti novodobých Čechů a Slováků, i když se dnes ocitají v různých státních útvech. Tuto státnost bychom měli obnovit a oživit neporušenou a chránit ji všemi silami, s úctou a láskou.

J. Rataj, Politické proměny symboliky svatováclavské tradice a tradice 28. října v moderních čs. a českých dějinách

Otakar Mach

Pietní akty u pamětní desky M. R. Štefánika a v kostele sv. Václava na Praze 5

Dne 28. října 2019 položili zastupitelé MČ Praha 5 na budovu radnice k pamětní desce M. R. Štefánika věnec. Aktu byl přítomen br. Richter. Po proslovu paní starostky zahrála hudba hymnu, následovalo položení věnce v kostele sv. Václava u desky se jmény obětí v 1. a 2. světové války z řad občanů Smíchova.

Vladimír Richter, vzdělávatel župy Jana Podlipného a T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady

Kam do Sokola v adventním čase:

28. 11. 2019 16:30 100 let Sokola v Libuši v libušské sokolovně, T.J. Sokol Libuš

04. 12. 2019 19:00 Vánoční beseda u cimbálu v T.J. Sokol Praha Vršovice, sál Dietka

14. 12. 2019 16:00 Setkání při koledách v T.J. Sokol Praha Vršovice, sál Dietka

18. 12. 2019 Edmund Pascha: Vánoční mše F-Dur, Michnův palác Tyršova domu, účinkují Smíšený pěvecký sbor Gaudium Praha při T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady a Muzika Vycpálkova souboru

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ NAŠICH JEDNOT

Ve Vršovicích sokolujeme už 150 let

Jak se píše ve *Slavnostním listu k šedesátému výročí T.J. Sokol Vršovice*: „Založení jednoty stalo se k podnětu pana Ladislava Kuchyňky, syna majitele usedlosti zv. „Na Kuchyňce“ na Vinohradech, ve schůzi dne 13. září 1869 za přítomnosti 40 účastníků, Dra. Miroslava Tyrše, náčelníka Sokola pražského a Jarmolinského, náčelníka Sokola karlínského v hostinci „Na Špendlíkářce.“ Usneseno, aby spolek ten nesl název „Čtenářsko-tělocvičná jednota Sokol vršovicko-vinohradský.“ Důvod k tomuto názvu byl, že tehdy ještě nepatrné Vinohrady, jsouce k Vršovicům přifařeny a přiškoleny, tvořily součást obce vršovické.“

Historie je však neúprosná a c. k. úřady nebyly lepší. První stanovy budoucí sokolské jednoty byly zamítnuty s odůvodněním, že zakladatel spolku jistě zamýšlí účastnit se nepřátelských demonstrací a spolek jako takový bude mít nezákonné tendence. Vršovičtí ale nepolevili ve své snaze a na nové schůzi 23. března 1870 byly stanovy přepracovány. Houževnatost zakladatelů byla **8. května 1870** po právu odměněna. V ten den proběhla ustavující valná hromada a zrodila se vršovická jednota. Prvním starostou se stal br. Vincenc Vávra, velmi brzy ho však vystřídal br. František Strádal.

Jako každá začínající jednota, ani Vršovice neměly na růžích ustláno. Cvičenců bylo sice dost, ale místo pro cvičení nebylo. Cvičilo se v hostincích nebo v přilehlých zahradách. Proto v roce 1876 jednota zakoupila pozemek v ulicích Palackého a Husova (dnes Francouzská a Rybalkova) pro zbudování sokolovny. Roku 1877 započaly stavební práce, při jejichž zahájení byl opět br. Tyrš. U příležitosti 10. výročí založení spolku, v srpnu roku 1880, už byla sokolovna odevzdána jednotě. O 26 let později však byla budova sokolovny prodána. Nedostačovala počtu cvičenců. A tak se znovu cvičilo v restauracích a tělocvičnách okolních škol. Jako by prodej sokolovny předznamenal budoucí těžkosti.

Přichází rok 1914 a s ním první světová válka. I během válečného období vršovičtí cvičili a nezlomně udržovali sokolskou myšlenku. 27 členů vršovického sokola bojovalo za svou vlast v legiích, 114 členů se po skončení války aktivně zapojilo od oddílů domobrany Sokolská stráž. Nadcházející radostné období první republiky bylo zlatými časy i pro vršovickou jednotu: v městských sadech vzniká letní cvičiště a sokolský biograf Vzlet. Na Vinohradech biograf Valdek – také v majetku jednoty Vršovice. A konečně, roku 1930, u příležitosti 60. výročí jednoty, je položen základní kámen k nové sokolovně na Vršovickém náměstí. Tato nová sokolovna byla slavnostně otevřena o tři roky později, tedy roku 1933. Sloužila nejen pro účely cvičenců, ale také ke společenským a kulturním účelům. Byl zde hudební sál, restaurace, kavárna a pension. Sokolovna slouží jako cvičební prostor i kulturní centrum jednoty Vršovice dodnes. Zlatá éra však netrvala dlouho a nad Sokolem se opět stahují mraky. V průběhu druhé světové války byla zrušena ČOS a s ní i všechny jednoty. Vršovickým se však podařilo zachránit alespoň majetek, jako byly prapory, vlajky a archivní materiály i některé nářadí. Historie se opakuje, a tak se vršovičtí znovu zapojují do boje o rodnou zem. Bylo to 26 sokolů a sokolek z naší jednoty, kteří zemřeli za svou vlast. O to radostnější jistě bylo, když se 5. května 1945 hned v dopoledních hodinách povedlo sokolovnu od nacistů získat zpět. Již 23. května se začalo znovu cvičit.

Po neslavných letech válečných přichází chvilkové nadechnutí a s ním i rostoucí členská základna. K jednotě Vršovice se v roce 1946 hlásilo více než 4 300 členů. Rychle však následuje další temné období – další zrušení ČOS, a to roku 1948. Ale Sokol opět vstal z popela jako bájný Fénix a s ním i naše jednota. V dubnu 1990 se schází skupina pamětníků, kteří se rozhodli vdechnout vršovické jednotě nový život. Byli to br. Vladimír Šilhán, br. Miloš Kapoun, br. Libor Kleinhampl, br. Zdeňek Zahradník a ses. M. Kvapilová, bratři Ladislav a Erik Rollové. Společně se jim povedlo obnovit sokolskou jednotu, zatím pouze s oddíly bývalého ZRTV a šachů, která od té doby nese název *Tělocvičná jednota Sokol Praha Vršovice*. Během následujícího roku se k Sokolu přihlásili i zbývající oddíly pod hlavičkou Vršovic – TJ Sokol Vršovice 1870 a bylo nutno řešit situaci dvou jednot „pod jednou střechou“. Později se však obě jednoty spojily v jednu, již zmiňovanou T.J. Sokol Praha Vršovice pod župou Jana Podlipného.

Dnes čítá naše jednota okolo 1600 členů. Starostou je br. Rudolf Doucha, místostarostou br. Petr Syrový, kulturně-společenskou hybatelkou a dobrou duší dlouholetá vzdělavatelka ses. Jitka Viktorínová. Pod svými křídly má nyní vršovická jednota 13 oddílů: házená, judo, kulturistika, kuželky, lukostřelba, sportovní gymnastika, šachy, šerm, tenis, věrná garda, volejbal a sokolská všestrannost. Vršovice se mohou chlubit mimo jiné výbornými výsledky svých malých i velkých gymnastů, kteří obsazují nejvyšší příčky kdekoliv, kde startují a judisty, z jejichž řad vzešli i olympionici a olympijští trenéři. Nezaostávají

však ani cvičenci z dalších oddílů a přivázejí medaile a ocenění z různých sportovních klání. Vršovice se také mohou chlubit kulturním zázemím: například pravidelným dětským karnevalem, cyklem přednášek *Toulky sokolskou minulostí* nebo třemi aktivními cimbálovými muzikami věkového rozpětí 23–90 let.

T.J. Sokol Praha Vršovice je jednota s dlouholetou tradicí a sokolským duchem, úspěšnou současností a nadějnou budoucností. Můžete se o tom přesvědčit sami. Pojd'te si k nám zacvičit, zavítejte na některou z akcí k oslavě 150. výročí naší jednoty, nebo přijďte okusit sportovní atmosféru závodů či přeborů pořádaných v naší sokolovně.

Anna Jagošová, vzdělavatelka T.J. Sokol Praha Vršovice

Sokol v Hostivaři slaví 150 let

Ano, před tolika lety naši předkové založili Tělocvičnou jednotu Sokol Hostivař. 1. listopadu 1869 to bylo první založení a pak se zakládal Sokol ještě dvakrát. Až teprve třetí založení nebo obnovení v bylo trvalé. V roce 1893, tedy zhruba po čtvrt století od prvního založení, se v hospodě *U Pešautů* sešla skupina asi dvaceti dvacetiletých mladíků a definitivně založili Sokol Hostivař. Je celkem chytré a logické, že prvním starostou byl zvolen bratr Pešaut, majitel restaurace. Po roce bratr Pešaut odstoupil a jeho nástupcem byl zvolen bratr Jan Kocourek. A to už je známé jméno, stejně jako Švehla. Ti dva se v této funkci několikrát vystřídali. Dalšími známými jmény byl i bratr Bedřich Šupčík, který získal pro Československou republiku první olympijskou medaili – v roce 1924 v Paříži za šplh. V roce 1938 byl na Všesokolském sletu vyznamenán bratr Assmann, dlouholetý cvičitel žactva v Hostivaři. To byla velká pocta, protože byli vyznamenáni pouze dva sokolové! To byl ale na dlouhou dobu poslední úspěch. V roce 1941 předal starosta br. Toulec teprve 9 let starou sokolovnu Němcům a místo cvičení se v ní šily uniformy pro Wehrmacht. Stejně smutné bylo pro posledního starostu převzetí Sokola komunistickou tělovýchovou. Jan Kocourek na svou funkci v roce 1949 rezignoval a nedlouho potom, začátkem roku 1950, zemřel. Sjednocená tělovýchova však nebyla schopná řídit cokoli a tělovýchovu zvlášť. Ani neměla žádné osobnosti. Relativně čerstvě dostavěná sokolovna během čtyřiceti let komunismu jenom chátrala. Po roce 1989 se začala řešit restituce objektu. Nebylo na topení, divadelní sál a tělocvičnu využívali zápasníci, volejbalisti a košíkáři. Dokonce se uvažovalo o využití sokolovny jako skladů. Až se založením divadélka *Frydolín* a navázáním na divadelní tradici došlo k novému rozvoji sokolovny. Chcete-li vidět, jakému, tak se k nám přijďte podívat, jak sokolovna žije. Vždyť jsme do ní vložili přes 10 milionů Kč! Tak to musí být někde vidět. Máme přes 600 členů a zaměřujeme se zejména na předškolní a školní mládež. A máme plno. Když pořádáme třeba Pálení čarodějnic, pohybuje se před sokolovnou a v přilehlém parku zhruba 600 až 700 lidí. Podobně je tomu i při dalších akcích. Máme i vlastní loutkové divadlo *Frydolín*, které vystupuje nejen v Hostivaři, ale i v Tyršově domě, kupř. během sletu v loňském roce nebo během Noci sokoloven. Stručně řečeno závěrem: Tělocvičná jednota Sokol Hostivař žije.

Petra Šikýřová, T.J. Sokol Hostivař, MC Frydolínek

LETNÍ TÁBORY

Asterix a Obelix nás provázeli letním táborem

Letošního tábora se zúčastnilo 16 dětí pod vedením 4 cvičitelek na našem oblíbeném místě v Mostku u Dvora Králové. Procvičovali jsme tábornické dovednosti, které potřebujeme do Zálesáckého závodu zdatnosti – práci s pilou a sekerou, uzlování, šifry všeho druhu, práci s mapou, zdravotvědu, poznávali jsme rostliny, souhvězdí i topografické značky.

Celým táborem nás provázela etapová hra „Asterix a Obelix“. V ní samozřejmě nechybělo ani vaření. Děti si musely rozluštit, co budou vařit, další šifra jim prozradila suroviny. Po zjištění, že se budou péci bramboráky, nastalo mírné zděšení, ale poslední šifra s postupem práce napomohla k tomu, že obě družstva se úkolu zhostila na výbornou. Škoda jen, že jich neupekli víc, byly fakt výborné. Horší bylo uvést víčka od kotlíků do původního stavu, jak byla černá.

Další náplní tábora bylo sportování, procvičovali jsme atletiku, plavání a v neposlední řadě jsme hráli velmi oblíbenou přehazovanou, ve které jsme uspořádali i mezitáborový turnaj se sousedním táborem. V kategorii starších jsme jasně vyhráli, v kategorii mladších byla předem jasná naše prohra (naše osmileté děti proti jedenáctiletým), ale děti si to ohromně užívaly a radovaly se ze hry.

Také jsme vyrobili lžičky z FIMO hmoty, které se všem moc povedly.

Absolvovali jsme celodenní výlet do Babiččina údolí, který se vydařil.

Sami jsme si vařili, děti se naučily spoustu věcí užitečných v kuchyni a pochutnali jsme si na spoustě lahůdek (obr.). Největší úspěch sklídil cuketák, pudinkový dort a ostružinový koláč. Ale i všechno ostatní se snědlo beze zbytků.

Počasí bylo střídavé, ale náladu nám nezkazilo. A tábor s námi zvládla i naše sedmiměsíční Emička, která už se těší na příští rok (obr.).

Věra Čížková, náčelnice Sokola Praha Staré Město

Tábor Jilmu

„Nááá-stup!“ Táborovou loukou zní píšťalka a ke stožáru se sbíhá pět vedoucích a pět kluků (obr.). Ptáte se, kde jsou ti ostatní? Na dřevě, v kuchyni? Ne, my jsme zkrátka měli letos na táboře pět kluků. Vzápětí by mělo následovat oznámení o nadcházejícím programu. Jenže se nic neozývá. Jeden z vedoucích začne horlivě gestikulovat a pohyby naznačovat kopání do fotbalového míče, plavání v rybníce, úsek táborové hry. Stále ani hlesnutí... Ano, bystřejší pochopili – všichni držíme bobříka mlčení, slíbili jsme totiž členům, že budou-li mlčet všichni, přidáme se k nim i my vedoucí. A když mlčí úplně celý tábor, je to docela na hlavu. Příhrávky ve fotbale se naznačují zmatenými posunky a při večerní scénce, kdy Vikingové (kteří byli tématem letošní táborové hry) slavili dobytí Paříže, jsme bujarou atmosféru navozovali cedulkami „Hodujme!“ a „Tancujme!“

A bobřík mlčení samozřejmě nebyl to jediné, co jsme na táboře prožili. Turistický oddíl Jilm, fungující v libeňském Sokole již více než pětatřicet let, nabízí klukům ve věku 10-15 let velmi rozmanitý program.

Díky výše zmíněné hře si jilmáci například vyzkoušeli stavbu voru, kterým se přes moře-rybník doplavili do Francie (obr.). Z původních otroků se svědomitou prací stali svobodnými vikingskými muži, kterým nakonec padla k nohám i samotná Paříž. A šumavské tábořiště přímo vybízelo k výpravám přes kopečky a louky. Viděli jsme Plešné jezero, vydrápali se na Plechý, sbírali snad největší borůvky na světě, pluli nad mořem mraků... A hlavně – tři týdny srandy s kamarády byly pro kluky k nezaplacení!

Závěrem? Naše vytrvalost v organizování tábora pro pět se nám vyplatila, na první schůzku přišli zase další nováčci, takže stavy se nám postupně doplňují. Zase vyrazíme na výpravy a příští léto na tábor. Ovšem kdyby vás (čirou náhodou!) náš program zaujal, místo se v oddíle jistě najde. Přijďte se třeba podívat na naši střeďeční schůzku, jste srdečně zváni!

Daniel Kadlec, Turistický oddíl Jilm, T.J. Sokol Praha Libeň

Tábor Veverek 2019, aneb návštěva z vesmíru

Jak jinak trávit prázdniny než s kamarády, venku na čerstvém vzduchu a ... s mimozemšťany?! Ano, slyšíte správně. Přesně tak by se dal popsat čtrnáctidenní pobyt na louce u Tajanova, která se v ten čas proměnila ve výcvikové středisko VESA (Veverčí super astronautky). Všechny členky výcvikového týmu byly hned na začátku rozděleny do bojových družin – zelené a modré – a byly jim přiděleny příslušné úboř, kterými se pak na výpravách odlišovaly od běžných smrtelníků.

Aby holky neměly pobyt tak jednoduchý, musely pomoci nebohým přátelům z jiné planety, kterým se rozbil stroj na štěstí. Komunikace probíhala pomocí 3D mapy, na kterou vždy mimozemšťáci přidali nový model planety se vzkazem, co zákeřného na ní na členky čeká. Pomocí přenášeďla se pak společně vydaly danou planetu prozkoumat a získat kýženou část stroje, kterou nebylo nikdy zcela snadné získat. Někdy musely nakrmit hladovějící lid té planety, stavět mosty, proplétat se mezi stromy či v noci přemocť dva zlé a zákeřné vetřelce. Program to byl jistě pestrý a náročný. Nutno však dodat, že holky plnily všechny úkoly statečně a stroj na štěstí opravily.

Ale nebojte, v našem výcvikovém středisku byl také čas na různé legrácky a výmysly vedoucích. Oslavily jsme například Vánoce v červenci! Projely se na koních. Na noční výpravě si zahrály bowling či famfrpál na louce vedle tábora. Náramně jsme se nasmály při večerních „youtube videích“, jejichž moderování se zhostila vycházející hvězďa a přední influencerka AnnaLish. Ve volných chvílích se veverky vydávaly vstříc lovení bobříků a plnění antituku (každý den udělat množství dřepů, kliků a sedů lehů dle věku) a modré stuhy (namočit se až po ramena do vody).

Prostě a jednoduše nebylo dne, kdy by se někdo nudil. Jistě to byl velmi intenzivní zážitek pro všechny. Načerpaly jsme nové zkušenosti a získaly nové kamarády. Tak zase za rok NAZDAR!

Barbora Novotná - Vydra, turistický oddíl Veverky, T.J. Sokol Praha Libeň

Letní sportovní tábor Sokola Praha Vršovice

Tak jako každý rok i letos jsme s dětmi vyrazili do Počátek u Pelhřimova. Letní sportovní tábor se stal nedílnou součástí činnosti sokolské všestrannosti Sokola Praha Vršovice. Uskutečnil ve dnech 24.–31. 8. 2018. Celkem nás na soustředění bylo 33. Opět jsme tábor měli společně se Sokolem Vyšehrad. Každá jednota měla svůj vlastní program. Děti se zde pod vedením zkušených vedoucích formou her a soutěží zdokonalují ve svých dovednostech. Velký důraz klademe především na atletickou a gymnastickou přípravu. Tématem letošních her byly velké sporty v malé zemi. Děti se tak seznámily s rychlobruslením, fotbalem, Velkou Pardubickou, baseballlem, atletikou, biatlonem. Zájem o tento tábor je opravdu veliký a hala v Počátkách je maximálně využita. Velký dík patří Praze 10, bez jejíž pomoci by byla doprava do Počátek dosti komplikovaná.

Dana Fischerová, náčelnice a vedoucí akce za Sokol Praha Vršovice

AKTUALITY Z NAŠICH JEDNOT

Oddíl judo T.J. Sokol Praha Vršovice organizoval 28. – 29. 9. 2019 dvě mistrovské soutěže

Oddíl judo T.J. Sokol Praha Vršovice organizoval 28.–29. 9. 2019 dvě mistrovské soutěže. 28. 9. to bylo Mezinárodní MČR Masters – veteráni a 29. 9. Mezinárodní MČR v katách. Na mistrovství ČR masters – veteránů se celkem sešlo 115 závodníků z 5 států (Česka, Slovenska, Maďarska, Německa a Uzbekistánu). V konečném součtu získaných medailí bylo pořadí následující: 1. místo Slovak judo team, 2. místo Lokomotiva Trutnov a 3. místo vybojovali judisté z Judo České Budějovice. Judisté z Vršovic obsadili 4. místo. Titul vybojovali Lukáš Veselý a Jiří Valdauf, 2. místo Mirek Žáček a Jarda

Zeman, 3. místo Lukáš Kyrych. Další den proběhl šampionát v katách, který byl početně oproti předchozím ročníkům slabší. Přesto v jednotlivých katech podali závodníci vynikající výkony! Jediný zástupce Vršovic Richard Jelínek obsadil 2. místo v Katame – no – katě. Poděkování patří všem, kteří přispěli k úspěšnému průběhu soutěží!

Převzato z: <http://judovrsovice.cz/mcr-veteranu-mcr-katy-2019/>

Zájezd sokolských seniorů do Itálie

30. srpna 2019 od libeňské sokolovny odvážel autobus výpravu sokolských seniorů k moři do Itálie do letoviska Martinsicuro. Po nočním přejezdu Rakouska nás čekala prohlídka kostela a města Loretto, významného poutního místa. Příjemné zpestření. Při odpoledním přjezdu do Martinsicura nás přivítalo slunečné nebe. Ubytování, stravu a doprovodný program zajišťovala firma CK Victoria z Brna. Dlužno poznamenat, že jídelníček byl bohužel zcela český. Chléb Šumava, sýry z Madety, pytlíkové polévky asi Vitana Byšice. K večeři jsme vystřídali většinu z českých omáček. Sportovní sokolský program byl na úrovni, ranní a podvečerní cvičení u hote-lu i odpolední cvičení v moři bylo pod vedením sester

Marušky, Jany a Marcely. Společenské hrátky v podvečer a "italský pěti boj" měl připravené náčelník Petr Čížkovský za pomoci sestry Marušky. Všichni si cvičení i soutěže užívali.

Městečko Martinsicuro je typickým přímořským letoviskem, hotýlky, pizzerie, palmové aleje. A pláž s jemným pískem. S lehátky a slunečníky, s pozvolným klesáním dna moře. Moře bylo příjemně teplé. V úterý jsme uskutečnili výlet do Říma s návštěvou těch nejdůležitějších památek pod vedením fundovaného průvodce. Ve středu jsme navštívili městečka Ascoli a Offidu, kde se téměř zastavil čas. Zajímavou náplní programu byla procházka uličkami se starobylými domky, ochutnávka

místních vín a prohlídka dílny, kde se paličkují krajky. Po krátkém přejezdu návštěva rodinného podniku, kde zpracovávají olivy. V pátek jsme navštívili trh ve vedlejší městečku San Benedetto. Široká nabídka ovoce, zeleniny, textilu, masných výrobků, ale také ulice lemované palmami, oleandry a honosnými vilami. Slunečné dny u moře byly pouze jednou přerušeny vydatným deštěm a hromobitím. I poslední den odjezdu se zdál být slunečný. Leč během poslední zastávky v Itálii u zámečku Miramare nás zastihl vydatný déšť. Za hranicemi nás v Čechách již přivítalo počasí mnohem vlídnější a před obědem jsme šťastně přijeli do Prahy. Srdečný dík patří nejen Lence a Petrovi, ale také cvičitelkám Maruše, Janě a Marcelce za zprostředkování bohatých zážitků všeho druhu.

Za kolektiv autorů Vladimír Richter

K informaci uveřejněné v minulém čísle zpravodaje VZLET

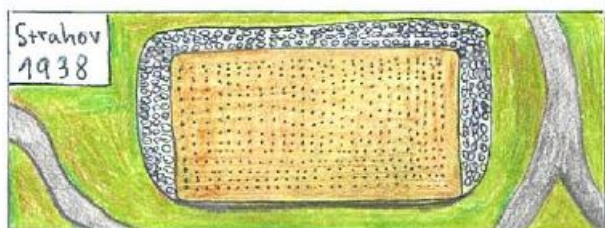
8.ŘÍJEN-PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA

16.2.1862
Cílem Sokola byl fyzický, morální i vlastenecký růst českého národa. Zakladatel Tyrš vytvořil české tělocvičné názvosloví.

Sokolové se podíleli na vzniku vojenských jednotek - legií, které sehrály rozhodující roli při vzniku Československa.

Strahov 1938
Od roku 1882 Sokol organizoval všesokolské slety. Při Pecháčkově skladbě „Přísaha republiky“ přisahal 30 000 Sokolů věrnost Československu.

Protektorát Čechy a Morava
Sokolové se významně zapojili v odboji proti německým okupantům (např: poskytnutí úkrytu). Za to hrozil trest smrti!

2.10.1941 Černínský palác
Tento prostor se musí stát německým a Čech nemá v tomto prostoru koneckonců co pohledávat.
27.9. Hitler posílá Heydricha do Prahy.
28.9. vyhlášeno stanné právo
30.9. popraven náčelník Sokola A. Pechlát

Noc ze 7. na 8.10. 1941
Byla zahájena „akce Sokol“. Byli zatýkáni členové vedení Sokola, 1500 Sokolů bylo odvezeno do koncentračních táborů, protože byli členy Sokola.

Sokolové pomáhali parašutistům při organizaci útoku na Heydricha. Celé rodiny za to zaplatili životem (Novákovci, Píckáčkovci, Sernadovi...)

Během německé okupace bylo zatčeno 12 000 členů Sokola, 3 388 jich bylo popraveno. Celkem zahynulo 20 000 členů (na frontě, Pražské povstání...)

Johana Seemanová (14 let), T.J. Sokol Prosek

Druhé číslo časopisu VZLET v roce 2019 připravili a redakčně upravili z dostupných materiálů Anna Jagošová, Ivo Antušek a Vladimír Šilhán. Spolupráce - autoři jednotlivých příspěvků.
Redakční rada: Anna Jagošová - vedoucí redaktorka, Ivo Antušek, Anna Holanová, Vladimír Richter a Vladimír Šilhán
Tisk: vlastní - Sokolská župa Jana Podlipného
Sokolská župa Jana Podlipného, Vršovické nám. 111/2, 101 20 Praha 10
e-mail: zpodlipneho@volny.cz, tel. : 271 742 775, 724 999 069.